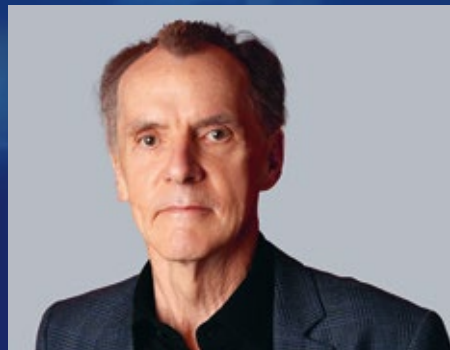

twee voor de prijs van één

In de musical *Dear Evan Hansen* volgen we de onzekere tiener Evan, wiens leven drastisch verandert wanneer hij door een bizar misverstand verwickeld raakt in zijn eigen, goedbedoelde leugen. Ineens krijgt hij alles waar hij ooit van droomde: populariteit, het meisje waar hij verliefd op is en een familie zonder zorgen. Maar wanneer hij viraal gaat op social media, worden er gaten in zijn verhaal ontdekt. Hoe ver wil en kan Evan gaan om zijn leugen in stand te houden?

“de musical
Dear Evan Hansen
is een
héél goed
toneelstuk
en een
geweldig
concert”

een gesprek
met regisseur
Antoine Uitdehaag
en titelrolspeler
Ward van Klinken

Dear Evan Hansen is van
3 t/m 14 september te zien

De allereerste musical van Antoine Uitdehaag (1951), *Come From Away*, werd bekroond met de Musical Award voor Beste Regie 2022. “Ja, ha, dat kan snel gaan. Ik heb veel reguliere toneelstukken geregisseerd, maar liet hier vaak muziek voor componeren en zocht ook toneelachtig muziekrepertoire op. Toen de producent MediaLane mij benaderde voor deze nieuwe bewerking van *Dear Evan Hansen*, wilde ik het eerst onderzoeken. Zo bekend en geliefd als het is onder musicalliefhebbers, zo onbekend was het voor mij. Ik heb de tekst gelezen en de muziek erbij gehoord en ik vond het meteen geweldig, echt een openbaring. Een groot voorrecht om het te mogen maken.”

In het leven van musicaltalent Ward van Klinken (2000) speelt het musicalgenre een hoofdrol. Ward studeerde vorig jaar af in Muziektheater aan de Fontys Academy of the Arts. “Mijn vader was pianist en dirigent bij Stage Entertainment. Van kinds af aan ging ik al mee naar musicals. Het begon allemaal toen ik als klein ukkie *The Lion King* zag. Vanaf mijn tiende ging ik naar een theaterschool. Dit wilde ik altijd blijven doen.”

Ward zat in zijn vierde jaar toen hij de auditie oproep voor de titelrol tegenkwam. “Iedereen onder de 25 jaar kon komen auditeren. Sommige nummers kende ik wel, maar die waren tijdens de eerste jaren van mijn opleiding te hoog gegrepen. Ik ging ervoor, al vond ik het vocaal heel moeilijk en had ik er eigenlijk geen hoge verwachtingen van.” Zijn auditie overtuigde de regisseur vrijwel direct. Antoine: “Bij Ward dacht ik meteen: ja dit is ‘m. Die jongen combineert alle dingen die ik in die rol zie. Ik zag heel goed zijn potentie en ik had sterk het gevoel dat ik met hem het verhaal kon vertellen.”

De voorbereidingen voor de Nederlandse bewerking lopen al geruime tijd. Afgelopen zomer startte het team met de vertaling van het script. Antoine: “Danny Westerweel is de geweldige vertaler van dit ingewikkelde materiaal. Een song vertalen met al die binnenrijm en dan ervoor zorgen dat er een oorspronkelijke Nederlandse tekst uitkomt, dat is een enorme klus. We ontwikkelen ook een nieuw decor. Pas als al deze voorwaarden geschapen zijn gaan we met de acteurs de rollen ontdekken. Dan is het mijn opdracht om de acteurs te begeleiden zo zuiver mogelijk die karakters binnen te laten komen en door te geven aan het publiek.”

De regisseur vertelt dat het stuk voor het genre verrassend veel toneelscènes met gewicht heeft. “Als je de muziek weglaat, blijft er een avondvullend toneelstuk over. Eigenlijk krijg je twee voor de prijs van een: een héél goed toneelstuk en een geweldig concert want de muziek is ook nog eens een keer fantastisch. Het ultieme uit beide genres.” Ward is al volop aan de studie. “De hoofdpersoon Evan is veel *in the picture* dus het is een hele spannende en grote uitdaging.”

Today is gonna be a good day and here is why... Ward legt uit welke rol deze zin in het leven van Evan speelt. “Evan is een onzekere en introverte tiener omdat hij dealt met sociale angsten. Daarom geeft zijn psycholoog hem de opdracht positieve

brieven aan zichzelf te schrijven. ‘Beste Evan Hansen’ en dan dus die openingszin. Op een dag schrijft Evan over het meisje waar hij verliefd op is, Zoë, het zusje van zijn oudere en ruigere schoolgenoot Connor. Eigenlijk is Connor ook een *loner*. Iedereen vindt hem eng. Ze horen er beiden niet bij. Als Connor Evans brief vindt, voelt hij zich door Evan geprovoceerd. Dan volgt er een reeks van heftige gebeurtenissen en misverstanden. Evan raakt verstrikt in zijn leugens, als hij plotseling alles krijgt waar hij naar verlangt. Liefde, populariteit, warmte. Wanneer hij viraal gaat met een speech, wordt hij eindelijk gezien en krijgt hij verbinding met zijn leeftijdgenoten en familie. Probeer daar maar eens uit te komen. Alles is gebaseerd op een leugen en door sociale media gaat het uiteindelijk ook helemaal fout.”

Een van de hoofdthema's van het stuk, geschreven in 2015, is eenzaamheid onder jongeren. Antoine: “Voor een deel is dat leeftijdsgebonden en van alle tijden, maar voor een ander deel spelen sociale media hier een rol in. Die zijn natuurlijk wel geëxplodeerd. Ze bevorderen onderlinge communicatie, maar óók eenzaamheid. Als een meisje uit een groep valt, dan wisten dat vroeger 2 of 3 anderen, nu weet de hele school het. Die enorme impact maakt dat dit stuk echt van deze tijd is.”

Ward beaamt dit. “Sociale media hebben zo'n grip op jongeren. Je kan een leven verwoesten door iets door te sturen of te posten over iemand. Maar het kan ook helemaal anders, je kunt er je carrière van maken. Het is zo'n onderdeel van de maatschappij geworden. Ik ben 24 jaar, maar kids die later zijn geboren weten niet anders. De karakters Connor en Evan zijn daarmee hele herkenbare, echte mensen. Iedereen voelt zich wel eens onzeker en wil graag vrienden maken.”

Antoine: “Er is bijvoorbeeld een heel mooi moment in de voorstelling dat Evan samen is met Zoë. Hij beweert hoe Connor van zijn zusje gehouden heeft. Daar heeft ze zelf nooit wat van gemerkt, want Connor was een klier. Maar Evan vertelt haar, dat hij dat waarschijnlijk uit verlegenheid heeft gedaan en doet dat met woorden waarmee hij eigenlijk zegt: ik hou heel veel van jou. Je kijkt naar een jongen die zijn liefde voor een meisje probeert uit te drukken met een bochtje. Deze scène ontroert mij bij voorbaat al.”

Het verhaal en de boodschap van *Dear Evan Hansen* hebben een verbindende uitwerking. “Ik hoop dat de mensen de zaal verlaten en denken, we zouden attenter moeten zijn, iets meer op onze medemens moeten letten. Dat is een les die we allemaal kunnen meenemen. Het mooie van dit stuk is dat je de eenzaamheid ziet, maar ook de energie waarmee dat probleem te lijf wordt gegaan. Er zit zo'n enorme kracht in, die met name door de muziek wordt gegeven.”

Ward: “Ja, ik vind de muziek van de schrijvers van *La La Land* super mooi. Er zit zoveel emotie in. Het lied *Sincerely Me* - waarin Evan, zijn vriend Jared en Connor zingen over verzonnen mails - heeft weer een hele vrolijke, komische noot. Er zit sowieso veel humor in de voorstelling. De grappige scenes maken het ook weer luchtiger. Ik denk dat mensen naar buiten gaan met een lach en een traan.”